Luggemisſed.

I.

Kurja wiſiga ſadetud warra ei anna önne egga rahho.

Kaks noort handwergi meeſt, Arend ja Willem nimmi, ei teinud omma meistrile muud kui pahhanduſt, ja andſid teistele pahha öppetuſt. Jookſid ennamiste iggal öhtul körtſo, tullid keſk öö aial joobno peaga koio, ja ei ſanud hommikul mitte enne unneſt lahti, kui teiſed ſellid jo mitto hea tundi ollid priskeste tö kallal olnud. Meister piddi hädda pärraſt neid kahte kolwatuma hingi wimaks tenistusſeſt lahti moiſtma. Ollid jubba ſeäl liñnas omma nimme ja au nenda käeſt ärraannud, et ei

ükski teiste handwerkide ſeaſt ei tahtnud neid tõle wõtta. Piddid ſepärraſt hulkumiſt katſuma. Need monned koppikad, mis neil weel järrel, ollid peagi otſas. Wõtſid ſiis ſedda pahha nou ennestele, röövli ammeti lähhi omma önne katſuda. Said kuulda, et üks kaupmees piddi hulk rahhaga ladaſt koio pole kallama. Teädſid ſedda ükſiko teed, mis teine piddi lähhi käima. Seäl kohhal hakkaſid tedda riſuma. Kui kaupmees wägaiſe wasto panni, löid nemmad tedda ſurnuks mahha, ja põggeneſid ſure rahha-warrandusſega ärra. Seſt et ſelle rigi raia liggi olli, ſaid nemmad ſelle üle, ilma kätte ſamata neiſt meeſteſt, kes nende jälgede peäl jubba ollid. Selle wõõra rigi raia peäl ei tohtind neid eſi otſa weel mitte kinni wõtta, ja ſenni kui teiſed lubba ſeks kohtowanmematte käeſt ollid tagga pärrinud, ollid kurjateggiad jubba hea tük maad emale põggenend, nenda et peagi ſelle kolmandama